UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

4064

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ
№ 330

Рік I. Фюссен, 19 травня 1946 Ч. I.

Жусе доли хоче

WASP STINGS WHENEVER IT LIKES

ЧОРНО - РОЖЕВО

Колись, мабуть дуже давно, один буддійський бонза проголосив світові новину: "жить стало веселіше та відрадніше". І ми в це повірили, бо як же і не вірити! Бо ж життя таке гарне, а люди, люди - цей арміствір усіх сотворінь. Які високі ідеали в них. Це ж бо не худоба. Високі ідеї опромінюють їх шляхотне діланння. Бо ось гляньте:

Бувають люди різні. У всьому добачають те, чого немає. І журяться, журяться, клопочуться, журяться цілим світом, тільки, що світ...не хоче ними клопотатися, бо, мовляв, шкода заходу.

Бувають різні люди в нас. Одні журяться, що не мають клопотів, другі журяться, що самі собі напитали біди, треті журяться, щоб мати клопіт, а бувають ж і такі, що журяться, що їх найблизші сусіди не мають клопотів і т.д. і т.д.

Бувають люди, що білили б чорне та чорнили б біле, або навпаки, шукають у другого діри на цілому та своєї діри не латають...Слухають десять годин на добу радіовісток, а решту вільного часу бігають по сусідах та питають, що нового чувати, бо ж треба все знати. Це ж прикмета, що відрізняє людину від скоту.

Словом робота аж "кипить", бо рух слідний усюди.

А коли хтось до цього всього не має ні енергії ні ініціятиви, словом є за лінивий до такої "праці", то сідає задуманий на піддаші котрогось там блоку та глядить у той гарний світ, що на ньому "жить стало веселіше та відрадніше". Глядить на людей, що скривавши світ війною, скинули вояцький мундур загарбника та перебрались у цивільних баверів, а частину старого мундуру залишили нам у спадщині. І вони спокійно заїдаючи "буттерброт" та попиваючи баварське пиво придумують, як би це позбутися невигідних собі "авслендерських крігсферфрехерів", бо ж вони готові вийсти спокійним баварцям весь хліб, що вони так важко на Сході "запрацювали".

Вони свобідно ходять, їздять /навіть автами, як і колись/ не показуючи при виході свого нового пашпорту /що не є пашпортом/, як "нота пас" та не слухаючи великодушнього: "Ну, можете йти".

І щоб нечути цього великодушнього "Ну, а ви куди" сідають собі ці "крігсферфрехери" на піддаші та дивляться, дивляться... Вони навіть не мають претенсій на свіжу ярину чи овочі. Крий Боже. Вони ж на чужині. І відома річ, що ярина свіжа та овочі - це готова епідемія червінки, дезинтерії чи чогось іншого в таборі. І тоді навіть наш переюднений "мед-

4064

пункт" не дав би ради. І курси мед-сестер не помогли б. Розвільнення мозків у деяких людей не є страшне для мед-пункту, бо на це...нема не ліків.

Зрештою і на ліки вони не мають претенсій. Чи ж годиться мирним баварцям відбирати ліки? Та ж ми навіть на рідній землі не мали ліків, отже які можемо мати претенсії до баварців? І так без претенсій сидимо та тупо вдивляємося у зелень лісів. І на ваших очах замінюються підальпейські гори в рідні Карпати, швабські пасовища на рідні полонини, на яких вбачаєте рідних овець та рідних баранів. А серед тих рідних баранів де-не-де заблукається і бородата коза з дурними очима. І всі вони сердешні без опіки, без мурів, без нота пасів та без людського співчуття. І тоді навіть найчесніша та наймудріша людина збаранів та зачинає бекати, а потім при людській помочі йде до "кози". Там шойно має час і нагоду серед чотирьох стін основно роздумати над своїм депортованим горем.

Буває також багато людей, що горе своє хочуть втопити в важкій буденній праці. Але чи їх хто бере поважно? Це не так, а то треба б так, щоби було так. Словом працюють, щоб могти піти до "кози", як цього захочуть "барани". Є такі, що з поважними мінами відсиджують свої урядові години за бюрками в канцеляріях та з перевтоми...гризуть на десер унрівські олівці та смокчуть гуму...до радирування.

І так переходить день. А вечером марш по "фасуни" хліба по мистецьки викраяного та з ласки "поцтивих" баварців недопеченого й гайда в "рідні пухи". Там присняться тобі чудесні сни про репатріяцію, колябораціо, аж з ліжка підірве вас ляксація, якщо не чіпиться варіяція.

І знову: сняться вам нові генерали з пагонами, які може докому з ваших рідних у 1918-их роках на раменах мріяували, сняться вам міністри нові, нова Сибір і старий ангел-хоронитель з новим титулом.

А рано морозний вітре будить вас. Ви зриваєтеся мокрі, нашвидко попиваєте чорну каву, закушуєте... зуби і...

І чи можна дивуватись, що бувають люди такі, як є..?

Калістрат Голопуп

Рисунок знаного карикатуриста Віко в лондонській газеті "Ню Кроніклі". Рисунок представляє англійського міністра закордонних справ та має напись:

ВСЮДИ МЕНЕ БОЛИТЬ.

Поміж початкуючими

-Останнє, що я післав до редакції було прийняте без змін та без ніяких поправок.-

-Невже? Що ж саме? Видно щось вартує.-

-Сплату мого довгу.-

ooo

СМІХ - ЦЕ ЗДОРОВЛЯ.

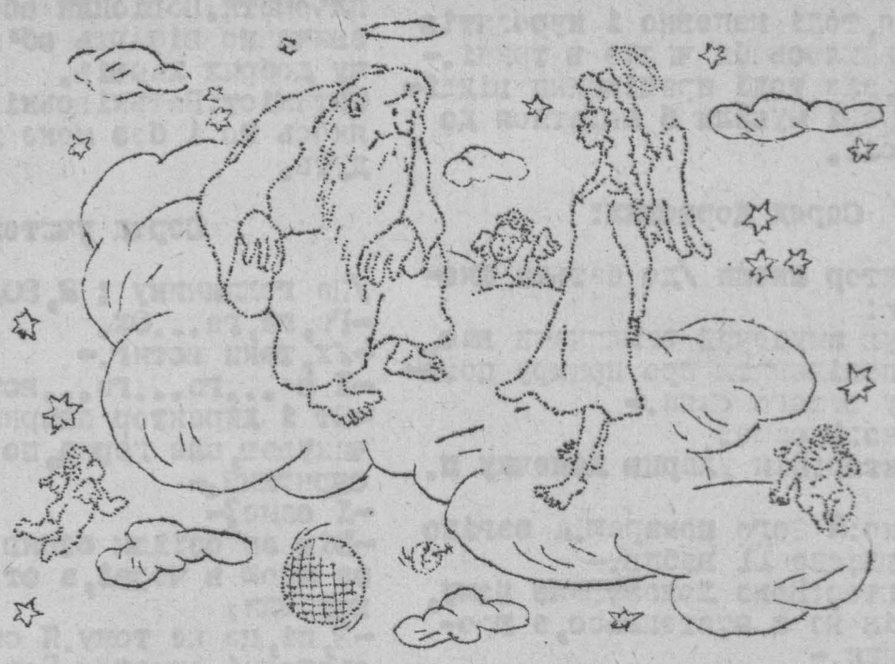

Рисунок із швайцарської "Ілюстрé" з підписом:
-Я цікавий, чи вони прийдуть до розуму хоч би з уваги на атомову бомбу. Останній раз зіслав я їм потоп.-

ШКІЛЬНІ РОЗМОВИ

Серед перваків:

-Тепер уже напевно буде тепло, бо вчора сам бачив, як чорногузи летіли до нас з півдня.-
-Еге, нічого ти не розумієш. До нашого постого блоку вже два місяці у кожний день прилітають чорногузи.-
-А ти їх бачив?-
-Ти не віриш? Йди поглянь, як багато в нас на подвірю візочків з малесенькими немовлятами.-

серед менших гімназисток:

-А...а...ай...
-За що ти її тягнеш?-
-За волосся. Хіба не бачиш?-
-Та бачу, але за віщо, питаю.-
-За те, що не хоче мене визнавати бездержавною.-
-Ну, хіба, а то я вже хотіла її боронити.-

Серед гімназистів:

Коперник ціле життя доказував, що земля крутиться та це важко йому йшло. Запросив би своїх противників до шинку, зразу переконав би.

Серед абітурієнток:

-Панна Галя така худа, що навіть хлопці її цураються.-
-Але вона твердить, що, як тільки здасть матуру, то піде в куховарки і відразу стане найгрубішою від нас усіх.-

Серед курсантів:

-Кажуть, що знову будуть давати пачки.-
-А, що ті пачки. Краще б, як би

додавали кожнього тижня цигарок.-
Рація, тоді напевно і курсантів збільшилось би число в тричі.-
-Так, але тоді працівники відділу праці мусіли б податися до димісії.

Серед дорослих:

Директор школи /до батька школяря/:
-Я був змушений закликати вас, щоб повідомити про прикру поведінку вашого сина.-
Батько:А саме?
Директор:Він ударив донечку п. Н.
Батько:Я його покараю.А завіщо він власне її набив?-
Директор:Вона доказувала йому, що він не є штатенльсс, а громадянин.-
Батько:Мушу визнати, що мій хлопець двічі не правий.-
Директор:От і добре, що ми відразу порозумілися.Ви його, прошу, не бийте, а доведіть йому на словах.Зможете це зробити?
Батько:Так.Справа в тім, що він не був громадянином, а тільки антигромадянином, і навіть народився таким, бо я вже 15 років, як був позбавлений громадянських прав і йому тепер дивно, що ан нарешті торік дехто почав визнавати його і його батьків за своїх громадян.-

Серед батьків:

Мама:Боже, в яких некультурних руках є виховання моєї донечки.Невже ж ці учителі не знають, що сьогодні в театрі виступає знаменита артистка, а вони, не рахуючись з тим, одночасно визначують зібрання батьків.Та ж туди жодний культурний батько сьогодні їм не піде.
Друга мама:Батьківські збори. Ну, то це не жіноча справа.Нехай, може, чоловік піде туди.-
Батько:Оце це збори.Прецінь учителі одержують платню та цигарки, то нехай собі вчать.
Другий батько:Треба б піти, але нема в мене сьогодні часу.Нехай, піду другим разом.

Песиміст:Тьфу, не вчителі - а дипльомати.Повісили об'яву там, де звичайно вішають об'яви про видачу добрих харчів.
Оптиміст:Батьківські збори.Вони якось то і без мене добре перейдуть.

Серед учителів:

/На годиннику : 2,30/
-Га, га, га...Ох.
-Ух, таки встиг.-
-І я ...га...га...встигла...
-От і директор шпарким темпом чимчикував, але дарма, що старий, але спритний.-
-А само?-
-Він за обідом стояв дуже далеко за мною в черзі, а от майже разом прийшли.
-Е, ні, це не тому.Я сам бачив, як він сьогодні Христом Богом просив, щоб йому дали обід з гімназійного кітла, бо інакше спізнився б до школи.-
-А я оце вже призвичаївся і обідаю після праці, о пятій годині.-

Серед начальства:

-Школа ... працює гараз.Дякую вам пане Крутий, за ваші турботи.-
-Вибачте, пане начальство, але школу організували та устаткували ми, а не пан Крутий, і ми тепер її далі провадимо.Ми навіть самі лавки збивали і сміття виносили особисто.-
-Нам про це нічого не відомо, а раз ми дякуємо панові Крутому, значить за нами правда.-

Вихованець.

О
о о

-Татусю.Як пишеться "Німеччина"? Одно чи два "ч"?-
-Не будь лінивий, це тобі нічого не коштує.Ти мусиш учитися на світі сам жити.Як не знаєш певно, то пиши краще більше, чим менше.Напиши навіть три "ч".

ооо

З н а й о м і

-Чому ти здіймаєш перед тим паном

капелюх.Він тебе знає.-
-Мене то напевно ні,але капелюх.-

oooooooooooooooooooooooooooooo

Реєстраційні усмішки

-Національність?-
-Депортований.-
-Державна приналежність.-
-УНРРА-лягер,Фюссен.-

o

-Місце останнього побуту?-
-"Десятилетка"-
Реєстратор не прислухавшись:
-Як це?Де?-
-Просто:на Сибірі.-

o

-Маєте стале заняття в таборі?-
-Маю.-
-Що робите?-
-Помагаю тим,що нічого не роблять.-
Реєстратор до свого помішника:
-Пишіть хіба:референт.-

o

-Які знаєте мови?-
-Російську,польську,чеську,англійську,французську,еспанську...
-Стрівайте:а українську?-
-Аво.Та учивімся.-

oooooooooooooooooooooooooooooo

ЗЛЕ - ГІРШЕ.

Зле:	гірше:
бо стіни вуха мають,	як би стіни ще язики мали.
коли мається до діла зі старою історичною бабою,	коли мається до діла з мушиною,що став старою історичною бабою,
коли людина замикається в кімнаті,щоб не стрічатися з дурнями,	коли мусить в кімнаті не прислонювати дзеркало,
коли навіть	коли його

Політики

-Чули?Війна буде.-
-Але?-
-Біґме.-
-А ви це звідки знаєте?-
-Як?Ви мені не вірите?-
-Та вірю,я вже біжу пакувати манатки.-

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Перська казка.

Одного разу перський шах видав наказ підкути всіх верблюдів. Звісна річ:верблюди не мають копит.Серед верблюдів настала паніка й вони почали втікати,хто куди. Побачивши це заяць,почав і собі утікати,куди його очі несли.На запит,чому він утікає,заяць замурено відповів:
-Звісно,я не верблюд,але заки я це викажу,то мене підкують.-

oooooooooooooooooooooooooooooo

найдурніша жінка хоче,щоб мущина для неї стратив розум,	мущина стратить,
коли люди роблять фальшиві гроші,	коли гроші роблять людей фальшивими,
коли чужий б'є за пось.	свій - за ніщо.

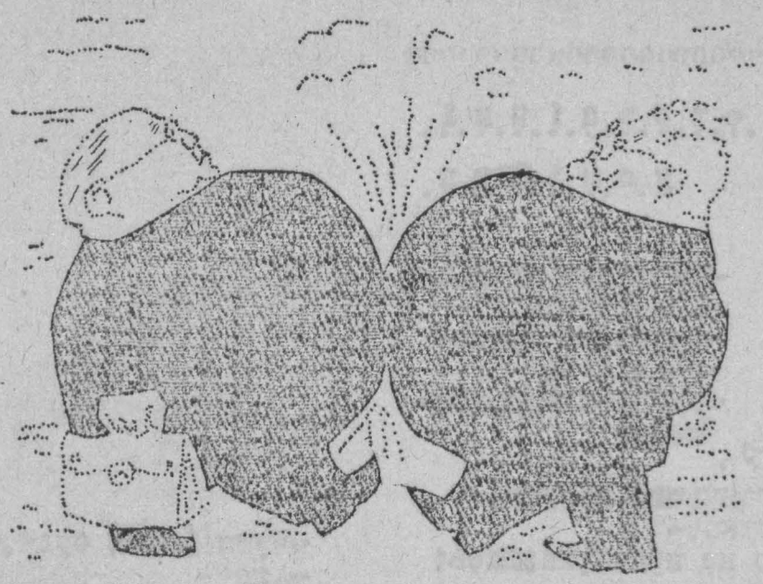

Так собі уявляє карикатурист швайцарської газети "Вельтвохе" політичний зудар Бевін - Вишинський, що мав місце на засіданні ООН.

НАШ ЛЕКСИКОН

ДП - скорочення юридичного терміну, на українське перекладене означало б "дурне положення,"
РЕПАТРІЯЦІЯ - пиши пропало,
ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ - пачки, з якими таборовики мають правдивий хрест, а дехто мусить червонітися,
БУДЕНЬ - горохова зупа без гороху та горох на густо без зупи,
СВЯТО - горох у зупі та зупа в горосі,
ТАБОР - модерне, демократичне "зоо" ...без крат та кліток, в якім "окази" можуть жертися, скільки їм завгодно,
НЕПОПЕЛЬНІСТЬ - прикмета всіх голов таборів,
ПОЛІЦІЙНА ГОДИНА - година, в якій поліція зачинає "жити."
КООПЕРАТИВА - перевозове бюро на лінії Мюнхен-Фюссен та роздрібна продажа ниток та паперців по...

Докір

Жінка: Скільки разів ти бачиш яку гарну жінку, то все забуваєш, що ти жонатий.
Чоловік /зітхнувши/: Навпаки. Як раз тоді я собі це нагадую.

До співпраці запрошуємо всіх особливо мовознавців для розпрацювання нашого лексикону. Матеріли пересилати на адресу Б-ва. Рисунки по змозі виконувати чорною фарбою.-

ОСА

ooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Накладом Видавництва "За Майбутнє"

ТАБІР у ФЮССЕНІ, блок 5, підвал кімн. ч.32

With permission of UNRRA, Team 1, Füssen, 1946.

4064
УКРАЇНС
Ь...52...
МУЗЕЙ-АРХІВ

Рік I. Мюнхен-Фельдмохінг 17.7.1946 Ч.2.

Кусає коли хоче

Гей,гу! Гей,га!

"Гей гу, гей га!
Таке то в нас життя:
Наплечники готові..."

Кажуть, що кожний емігрант - це амбасадор свого краю на чужині. Отже він має сповняти певні завдання на чужині, мають сповнити певну місію. А що місія є зв'язана з ко-місією, то чому ж не може бути зв'язана й з еко-місією. Частинно ко-місію /зрештою і не одну!/ ми перейшли, а тепер пережили вже й еко-місію /зрештою чи останню?/ Словом амбасадорів ексмітували з Фюссену та дали змогу їм всім за дармо оглядати Баварію. А щоб було легше наказувати /згідно з давньою традицією/ поділили й гайда в дорогу.

"Сьогодні помандруєм
незнаємо самі,
де завтра заночуєм..."

Зрештою, що ж тут дивного? Прецінь ми на чужині, а баварці, ці спокійні споживачі пива, є в себе вдома і напр. не мають де виробляти свого пива, чи щось подібного... Отже треба зробити їм місце.

А все таки шкода було кидати цієї місцевості, де така родюча почва по мокрім травні. Які то вже в нас не були установи, фахівці-спеціялісти, місії і т.п. А амбасадорів то було найбільше, бо в кожній кімнаті було принаймні 2-3, очевидно, різних "урядів". Боротьба йшла не тільки "паперовими нотами" з дипломатичною усмішкою а велася навіть непаперовими інструментами, а на усмішку не було часу звертати уваги, бо...зрештою було темно.

А фахівці?
Які прямо чудесні виробилися були в нас фахівці. Виїхав з краю, скажім, майстром будівельним, у Фюссені став інженером. Виїхав з дому, скажім, "абсольвентом"...народної школи - по дорозі "зробив" середню школу, високу і захистив "докторський" іспит. От, що значить освіта, виховання та жажда науки. І чи не жалко кидати такого середовища, що так додатньо ділає на працю над собою, що дає такі гарні висліди?

А скільки ми мали там надбань. Зрештою скупчення таких інтелігентів - "це не жарти, не казки". Ось: інженер медичних наук, магістер кулінарних штук, доктор спортових наук, магістер магазинних штук ітд. ітд. Нехай похвалиться такими фахівцями який-небудь інший табір, на іншій почві!

А "організація". Це слово в нас сьогодні має право, не азилю, /якого нам не хочуть признати/ але право громадянства не тільки на вулиці, а й в "сальоні", переділенім таборовими шафами. Слово "організація, організатор, організувати" - це апотеоза опритy, вухвальства і інших прикмет чесного ДП. Слово "добрий організатор" стало синонімом доброго вбрання, прохарчування /не " з общего котьолка! /, дещо "твердих" і інших "цуваців". Такий організатор пережив уже певну еволюцію своєї краєри: цигарки, ліндавка-самогон, і т.д. Тепер уже це оставив колегам по фаху, з якими тепер нічого спільного, зрештою, не хоче

мати. Самозрозуміле, він же ж тепер і посади мав.

Серце розгирається, коли подумаєш, що всі наші зусилля були даремні і що все таки це все ми мусіли кинути. Чи надармо ми так старалися кожний навіть куток заомітити, щоби тільки чутися, як на рідним оміттю.

Та жаль-жалем, а до справи треба підходити розумом, а не серцем, це не політика. Туристика - це ось, до чого перед війною треба було докладати гроші, а скільки клопоту: куди, як і само їхати. Але тепер на то вже маємо "по війні". Хтось за тебе журиться, не ти підеш - а тебе повезуть і навіть про ціль не питай, в останній хвилині довідаєшся - ти тільки спакуйся і гайда!

А тільки шкода, що світ такий великий, а американська зона така мала, а то затягнув би "Гей, гу, гей, га" та опинився б може там, де й перець росте і "найдемократичніша демократія" не зганяє ону з повік.

Каліострат Голопуп.

ooooooooooooooooooooooooooooooo

Нічого дивного

Молодий лікар: Впродовж тільки одного тижня декількох моїх пацієнтів видужало і то несподівано для мене.

Старший лікар: Нічого дивного. Ви ж прецінь цілими днями займаєтеся всім іншим, тільки не лічонням. Словом занедбуєте пацієнтів.

ЬЬЬ

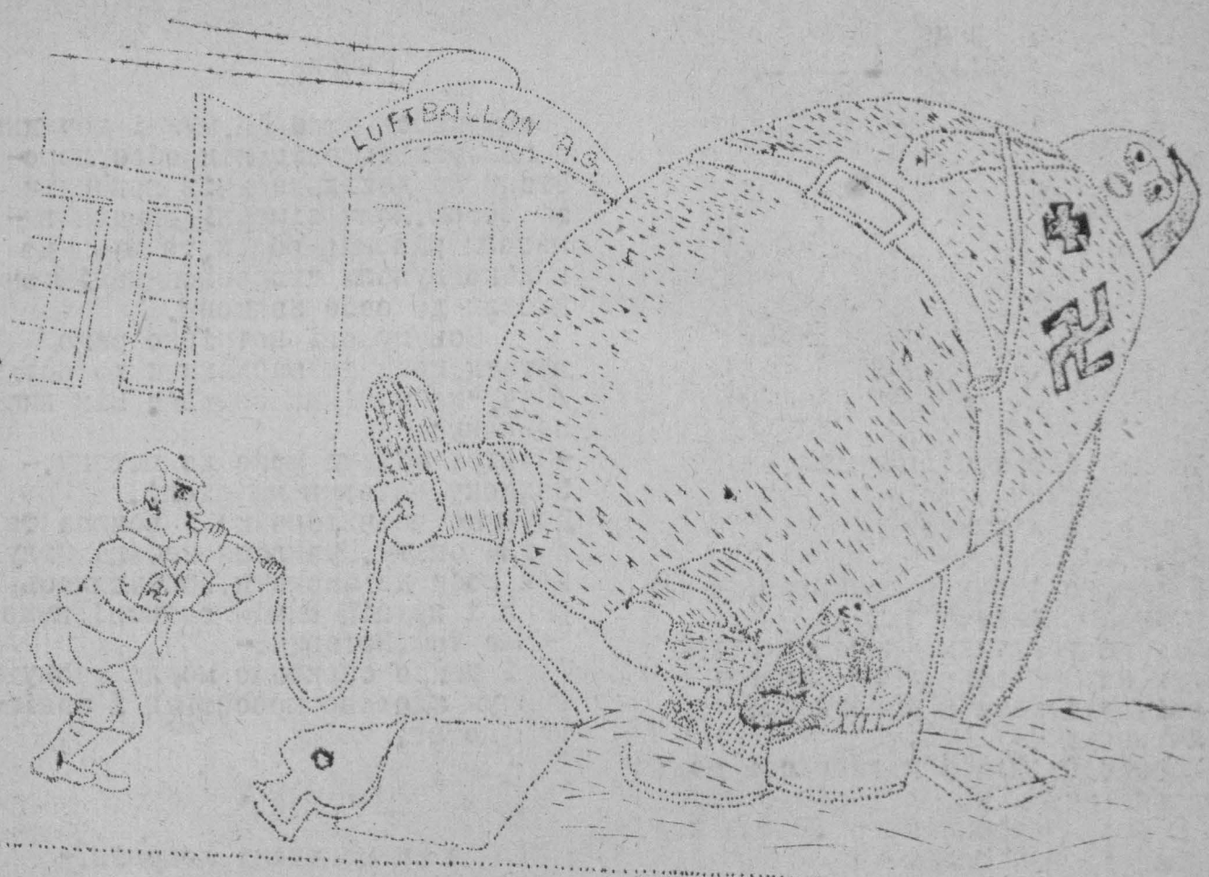

Так уявляв собі в "Івнінг Стандард" ще в часі війни великий англійський рисівник Давид Ляв захоплення влади в Німеччині Гітлером та гітлерівцями

Позольна праця

-Цей малюнок забрав мені десять років.
-Ви справді присв'ятили багато часу одному малюнкові.
-Це я не присв'ятив добровільно, це суд мені присудив.

oOo

НАРОДНЯ МУДРІСТЬ

Хочеш бути багатим - ТРУДИСЬ,
Хочеш бути мудрим - УЧИСЬ,
Хочеш бути в пеклі...Одружись.

На смертній постелі

Муж:Уже мені небагато зістелось жить.Скоро умру.Як ти моя дороженька будеш сама жити в світі?
Дружина:Не сумуй,мій голубе,я ще не така стара,щоб другого не найшла.

oOo

ВІНЧАННЯ

-Другому ви не прибягались?- питається Пан-отець.
-Я...Сьогодні ще ні.

У В'ЯЗНИЦІ

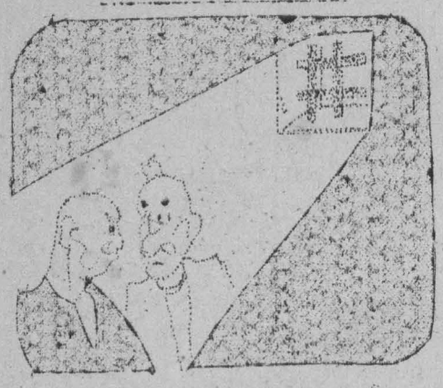

-Ти за віщо тут опинився?-
-За політику. А ти?-
-Теж за політику.-
-Ну?-
-Завод, на якому я працював, не виконував пляну. А ти?-
-А я систематично перевиконував плян на 500 відсотків. Сповняв заповіт "дігнати й перегнати!"-
-Як це так?-
-Просто: по пляну належалось мені платня 6 000 карбованців в місяць а я брав систематично 15 000 карбованців в місяць.-

--ooOoo--

Карль Чапек

Приповідки

Вівця-нехай мене навіть уб'ють, щоби мене тільки провадили.
Горобець-велика мені штука соловей! Скільки більше є нас, горобців.
Диктатор-я осягнув однодумність. Всі мусять мене слухати.
Коза на мотузку-Який малий є той світ.
Муха-Бачите ці чорні цяточки на рямці образа? Це мій твір, прошу панства, я теж є маляром.
Над трупом погибшого ворога-То він зачав. Як би не боронився, то був би спокій.
Невільник-Я б не одно потрафив, як би мені хтось наказував.
Рада-Чого не зможеш зробити сам, того принаймні не дозволь робити другим.
Свиня і перли-Брр... Яке то свинство вкидати мені до жертя.

Сварка

Посварилось двоє ДП, муж і дружина, а по були інтелігенти обоє, перестали на декілька днів говорити зі собою. Коли сімейні справи вимагали рішення обоїх, то вони це полагоджували "кореспонденційно" - писали до себе записки.

Ось мужові потрібно рано встати, щоби не запізнити до потягу /Бач, "комерційна справа"!/ Він пише записку:
-Завтра збудиш мене до потягу.-
Записку оставив на столі.
Дружина прочитала це з вечора та лягла спати. Мучилася небога цілу ніч, щоби не заспати. Пробудилась рано і на цій самій записці пише:
-Вже час! Вставай!-
Тоді щойно спокійно могла заснути. Та муж здорово проспався і запізнив потяг.

СПОРТ

-Ти був на рентгені легенів?-
-Був. А що?-
-То як вони в тебе розвинені?-
-74. А в тебе?-
-В мене 92.-
-Ого, а подивитись ззовні, то в мене грудна клітка більша, як у тебе.-
-Бач, треба тобі було заніматися спортом... Співати, говорити, лаятись...
-Але ж я не помічаю за тобою нічого подібного.-
-Та тобі мабуть повилазило. Ти за тією дурною книжкою нічого і не бачиш, а хто ж, як не я, від 7-ої ранку до 12-ої години вночі бігає по бльоках від кімнати до кімнати. Хіба це не є спорт?-
-Ану, попробуй почути різні новини, потім з них скласти свої твори тоб то їх переробити, а потім розносити окрізь, розказати, а говорити з таким, як ти, хіба можна спокійно. Та тут не тільки фізично, а навіть і розумово розвинешся, бо інакше твоя новина буде не "авторітетна" і з запізненням.-
-Ага, то тепер я розумію, чому населення нашого табору норвується, недоїдає, хворіє, над собою не працює. Це "спорт" винен.

КОНФЕРЕНЦІЯ У МОСКВІ.

в очах карикатуриста канадійської газети "НОВИЙ ШЛЯХ" ч.5.з 16.січня 1946

oOoOoOo

За "Новий Шлях",
Вінніпег, Манітоба
з 22.травня 1946

oOoOoOo